

Pasen 2010

- * intochtslied 215:1,2 en 3
- * stil gebed
votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en nooit laat varen het werk van Zijn handen.
Genade en vrede zij u van God onze Vader
en van onze Here Jezus Christus in de gemeenschap van en met Heilige Geest.***

- * verootmoediging:
lied 182: 1 en 2
genadeverk. *want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft,
opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga maar eeuwig leven heeft.*
lied 182: 4
leefregel: Filp. 2:1-11
lied 182: 6
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezing: Luc. 24:13-35
- * lied 217: 1 - 4
- * preek n.a.v. Luc. 24:13a *"En zie,...juist op die dag..."*
- * lied 25 Joh. de Heer: daar juicht een toon/221: 1 en 2
- * gebed en voorbede
- * slotlied glorieklokken 50: U zij de glorie/222: 1 - 3
- * zegenbede

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap van en met de Heilige Geest is met ons allen.***

Pasen 2010.

"Hij leeft, Hij leeft; ik weet dat mijn Verlosser leeft!"

Met die zin van, ik denk, dat ieder wel bekende paaslied kun je het wezen van Pasen omschrijven. Maar een andere zaak is het, of je daarmee werkelijk ieders geloof, gevoel en ervaren mee kunt omschrijven.

Want bent u er wel zo zeker van?

't Klinkt geweldig, maar hebt u deze paasmorgen al wel eens om u heen gekeken? En het kan best zijn dat je dan helemaal niet zover hoeft te kijken - 't is dichterbij te zien dan je denkt - het vraagteken achter de paaszekerheid!

"En zie...juist op die dag" ...**pasen!!**

Ja 't is de bijbel zelf, die 'enthousiaste Paasvierders' confronteert, in vers 13 van hoofdstuk 24 bij Lucas, met *de werkelijkheid, de realiteit*.

Wat zien we, wat we ook op deze paasmorgen tegen komen:

gedesillusioneerde mensen.

U kunt haast niet anders dan het met me eens zijn, als ik stel *dat de wereld daar zeker in onze tijd vol van is* en het lijkt wel of ze daar al voller mee wordt - voller met **door en in het leven ontgoochelde mensen, teleurgesteld!**

Zoals ik al zei, je hoeft daarvoor helemaal niet zo ver van je af te kijken, want misschien zit er wel zo iemand naast u of voor u...*misschien bent u het zelf wel* en probeer je die **feitelijkheid** van jouw leven te overzingen met soortgelijke paasliederen als die waarvan ik de eerste regel aanhaalde!

Maar, 't verandert er niet van, je omstandigheden, je gevoelens...

Met betrekking *tot wat* kan je verwachting, je hoop, zelfs je geloof al niet vast, of zelfs **stuk** gelopen zijn?!

Hoevelen zullen er op deze Paasmorgen zijn, die gisteren en morgen zichzelf tegenkwamen en - komen om bijvoorbeeld *in zichzelf* teleurgesteld te worden: *wat ben ik nou eigenlijk, wie ben ik nou eigenlijk, wat moet ik nou eigenlijk* - wat een **wereld** van **immense pijn** en **ontgoocheling** kun je je daarbij voorstellen.....: van de mens letterlijk in de goot en figuurlijk door het zonder eigen schuld verliezen van bijvoorbeeld werk tot en met de mens met zijn tot nu toe keurig verborgen, gecamoufleerd probleem....

"En zie...juist op die dag..."

Hoeveel zouden het er zijn die hun toekomstillies in de tijd zien stuk lopen: wat is er nog voor perspectief, voor **zin** in...het woord **LEVEN**.

Hét woord toch van Pasen, dat er contour aangeeft, inhoud.

"**LEVEN**", als je weet dat jij nooit meer vanwege je leeftijd of opleiding aan de bak zult komen - en je had je er zoveel van voorgesteld....

"**LEVEN**", je meende zoiets moois te hebben opgebouwd - je had **jezelf** er *helemaal* in geïnvesteerd en **wat** is er nog van over?!

"**LEVEN**", je had het gesmaakt en je verheugde je erop er nog meer van te mogen proeven en ineens kreeg je te horen dat je ongeneeslijk ziek bent....

"**LEVEN**", nog **zo** jong en 't wordt weggerukt!

"**LEVEN**", hoeveel jaar waren ze al getrouwd? Al ettelijke paasfeesten...Wat een dag als ze terugkijken, een houden van dat niet op leek te kunnen houden - bezworen met een 'ja' voor God!

Ineens heet het **vastgelopen** in een levensgroot vraagteken achter liefde...Illusie? desillusie!

"**LEVEN**", wat had je gehoopt ten aanzien van je kinderen...ach, die ene, daar lijkt het tot nu toe goed mee te gaan, maar die andere - **zorg**, eerlijker: teleurstelling...

"**LEVEN**", teleurstelling in je medemens, een *broeder, zuster*, waar je zo bij had opgekeken en in had vertrouwd...

Kortom

PASEN 2010, een wereld vol van gedesillusioneerde mensen...**welke zin** heeft hier, in de lang niet complete rij opgesomde voorbeelden, PASEN?

Wat zou **ú** nu het *grootse* van Pasen noemen voor uw persoonlijke leven - **als ervaring?**

"En zie...juist op die dag..."

liepen er óók twee van zulke mensen als in die rij van voorbeelden genoemd onder de noemer "gedesillusioneerde".

Niemand minder dan God zelf, bepaalt ons er bij!

De ene heette Kleopas, de naam van de andere wordt niet genoemd.

Er wordt dan ook wel verondersteld, gelet op het vlotte karakter van het geschreven verslag van dit gebeuren in Luc. 24, dat het Lucas zelf is geweest. Als dat zo is, dan heeft de beschrijving van dit gebeuren in vers 13-35 de waarde van niets minder dan een *persoonlijk getuigenis*.

God geeft dan Lucas, kun je zeggen, de ruimte om ten aanzien van Pasen een **levensechte** persoonlijke ervaring door te geven! Doel?

Bemoediging, aanmoediging, reden tot **Paasfeest!**

Daar liepen, op die allereerste paasdag, twee door en in het **leven** verslagen mensen. Stellen we hen ons voor:

ze hadden misschien alles opgegeven (dokter Lucas misschien een goed lopende praktijk) en dat voor een ideaal dat ze in Jezus meenden te zien!

Zichzelf, op grond van het woord van Lucas 14 zeker niet denkbeeldig, geïnvesteerd - ik citeer dat woord voor alle duidelijkheid:

*indien iemand tot Mij komt en niet haat zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen **leven**, die kan mijn discipel niet zijn. Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan mijn discipel niet zijn...*

Hoe hadden ze gehoopt, zoals ze even later zelf in dit verslag van Luc. 24 zeggen, dat **HIJ** het zou zijn - de Koning, de Toekomst, het Doel, de ZIN, **LEVEN** - maar, met elke hamerslag die de spijkers dieper door Jezus' handen en voeten dreef, brak iets van hun visie af!

En toen was het op Golgotha **stikdonker** geworden en hadden zij het **zicht** op Hem **verloren**.

Ze waren mensen geworden, zoals Jezus dat omschrijft, **met bevangen ogen**.

*Is dát niet de diepste inhoud van.....**desillusie**?!*

Daar wandelden..... twee blinden.

Wat had Jezus, tijdens Zijn leven, ooit eens van 'twee blinden' gezegd?

*'Als een blinde een blinde geleid...zullen ze niet **beide** in de put vallen...?'*

Wat overkwam deze twee, op weg naar Emmaüs, anders? Ze **zaten** in de put!

Kent u dat kinderliedje (we moeten toch 'worden als een kind'...):

'toen ik in de put zat, trok Hij mij eruit.

Is dat niet wat er hier nu gebeurt in het vervolg?

't Zijn toch Zijn 'kinderen", discipelen?!

Maar, **wat** merk je in zulke omstandigheden van God in je **leven**, in je bestaan, *naast* je – hoe herkenbaar, dat ze in Hem **een vreemde** zien, ervaren!

Wie *kent* dat gevoel niet dat Hij voor je is 'als een vreemde' als jij je vertegenwoordigd voelt onder de noemer 'gedesillusioneerde'.

Wat kan de hemel tussen jou en Hem **stikdonker** en **gitzwart** en **zo dicht** ervaren, beleefd worden als je in het **leven** muurvast bent gelopen - hoe zul je Hem ook herkennen, als je zicht zich heel menselijk logisch beperkt tot jouw problemen-cirkel.

Je *ziet* **niets** anders,

je *denkt* **niets** anders,

je *praat over* **niets** anders - alles van buiten, buiten je, is enkel **vreemd** en wordt soms zelfs als *irriterend* onbegrip ervaren.

Zó verging het de twee op weg naar Emmaüs: *'En het geschiedde, terwijl zij daarover - over hun vastgelopen idealen - spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus zelf bij hen kwam en met hen medeging'*

Vindt u dat niet een geweldig vers! da's nou een *paasvers* !
Temidden van hun probleemsituatie was Hij er, **méér ging met hen mee!**
Dat moet je toch wat doen?!

"Al ga ik door een dal van **diepe duisternis**...uw stok en uw staf...vertrouwen ten mij...".
Maar...hun ogen waren *bevangen!*

Stekeblind kun je worden, als je gefixeerd raakt door en vastloopt in de problemen van dit **leven** - problemen van welke aard of kaliber ook.

Zij herkenden Hem niet - hun gedachten en verwachtingen reikten, net als voor hoeveel gedesillustioneerden vandaag, net als misschien ú hier, **niet verder dan het graf**, en dat, terwijl zij in God geloofden!

Wat zegt Paulus ook weer?

In eigen woorden zoveel als: *als wij onze hoop alleen op dit **leven** bouwen, zijn we de beklagenswaardigste van alle mensen!*

Maar is dat nu juist niet hoe een mens in problemen zich voelt?!

Probeer dáár eens doorheen te komen en wat vaak stuit je op irritatie vanwege vermeend onbegrip.

Maar kan een **levende Heer** zwijgen?

"Hij zeide tot hen: 'wat zijn dit voor gesprekken, die gij al wandelend met elkaar voert?'".

Hebben wij ons wel eens gerealiseerd dat Jezus hier niet vroeg deelgenoot te mogen worden van hun problemen, maar in feite zoveel zegt als: "*hoe kunnen jullie zó praten, jullie die in feite de Weg moeten weten, het Woord moeten kennen!*

Maar, als je blind bent op een wijze als zij - verblind, bevangen, zoals Jezus het noemde - ben je dan ook niet vaak doof?!

Met een ruk staan ze stil, en proeft u de irritatie? "Zijt Gij den enige vreemdeling in Jeruzalem, dat Gij niet weet wat daar dezer dagen geschied is?"

Zó groot kan het gat tussen jou en God geworden zijn, de discipel van Jezus noemt zijn Heer **vreemdeling**.

Maar ook nu toont Jezus dat Hij er nog steeds is om blinden het gezicht te geven - hoor je het gedesillustioneerde paasganger anno 2010?!

Jezus liefde, hoe groot bewezen op Golgotha weerstaat de irritatie:"En Hij zeide tot hen: Wat dan?"

En dan spuwen ze het uit en geven blijk van de eerlijke moeite die zij temidden van hun problemen en verwarde gevoelens en kapot geslagen verwachtingen hebben met...**de paasboodschap!**

*"enige vrouwen uit **ons** midden hebben ons doen...ja! **ontstellen**".*

Zó komt de paasboodschap maar wat vaak over voor wie is vastgelopen en nog niet de al op Goede vrijdag behaalde **vrijheid** kent - zelfs paasliederen meejubelend!

Doe het hart eens open!

Want waar is je geloof in de Opgestane Jezus als je blijft zitten in je problematiek, al weet ik niet hoelang ronddraait in je eigen cirkeltje van *oprecht* verdriet, pijn, moeite...**ontstelling**.

Waar is je geloof als je meent, om welke van de eerder in een lijstje opgesomde problemen dan ook, dat je geen toekomst hebt, dat je alleen loopt in en door het donker, aan: met je werk, zaak, gezondheid, liefde, gemis.

Juist die mensen, dat is wat Lucas in de weergave van dit gebeuren - zijn persoonlijk getuigenis - wil duidelijk maken, mogen weten dat Jezus vanmorgen - **juist op deze dag** - hen wel degelijk in het oog (**in het hart**) heeft, naast hen loopt - met hen **oploopt!** Met hen die zeggen Hem als vreemdeling te ervaren.

Hij zegt hen: "Wat is er aan de hand?"

Hebt u het er al eens echt uitgegooid?

Zonder daarmee een waardeoordeel te willen uitspreken, maar louter be doeld als eerlijke constatering: 't is, zoals bij deze Emmaüsgangers, maar al te vaak een kwestie van **gebrek aan geloof - geloofsvisie**.

Zij voelden zich, en waren dat ook, ontredderd.

Toch kregen ze van Jezus, de Opgestane Heer, geen, zoals in het pastoraat ook maar al te vaak verwacht, aai over de bol.

Maar in een, je mag toch wel zeggen gelet op de woordkeuze van Jezus, **vermaan** een duw in de goede richting. Hij benoemd ze en geeft daarmee aan *wat* ze zijn:

"O **onverstandigen en tragen van hart**, dat Gij **niet gelooft ALLES** - want **dáár** komt het met Pasen op aan! **ALLES** wat de profeten gesproken hebben".

Hoe heerlijk, helend en bemoedigend, **overtuigend** is dan Het Woord, voor het hart dat dáárvóór open staat.

Het brengt het **Leven** van Jezus, de Opgestane Heer over!

Wat zal dat een heerlijke wandeling zijn geweest - **juist op die dag!**

Ze zullen op die wandeling hebben **leren** zien dat Hij niet de **vreemdeling** was voor wie ze Hem hielden, maar dat zij **vervreemd** waren van Hem.

Maar dán moet je wel openstaan voor dat Woord, dat *tweesnijdend* heet en ook is, maar tegelijk *balsem!*

Dan zul je, als zij, ervaren dat het *smeulende vuur (de walmende vlaspit!)* toch nog kan branden: "**was ons hart niet brandende in ons...**".

Brand er wat vanmorgen, **juist op deze dag** als je het getuigenis van Lucas hoort? Laat het dan niet blijven bij een binnenbrandje, maar laat het oplaaien tot een getuigend vuur!

Begrijpt u nú waarom Pinksteren na Pasen komt?

We hebben het vuur nodig van Gods Heilige Geest.

Als later de Emmaüsgangers, *na* hun herkennen van Jezus, teruggekeerd zijn bij de discipelen in Jeruzalem en Jezus in hun aller midden verschijnt, getuigt Gods Woord dat Jezus op hen blies, zeggende: **ontvangt de Heilige Geest**.

Want **die** is het die Pasen tot een **levende** realiteit maakt, net als voor de Emmaüsgangers toen.

Ze komen aan bij hun huis.

Jezus geeft aan door te willen reizen - o gedesillusioneerde mens misschien van morgen hier, ja, 't geldt uiteindelijk voor een ieder van ons hier vanmorgen, doe op deze Paasmorgen **juist op deze dag** - in antwoord op het Woord wat zij deden: *vraag Hem binnen* - "**blijft bij ons, want het is tegen de avond en de dag is reeds gedaald**".

Vanmorgen zegt de Opgestane: "**zie Ik sta aan de deur en Ik klop, indien iemand Mijn stem hoort en open doet, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden, en hij met Mij**".

Hoe wonderlijk blijkt hier vooral dat laatste: Jezus die binnen werd genodigd, werd van gast *Gastheer!* Hij **wil** gemeenschap!

't Is daarin dat Hij Zich ook vandaag nog openbaart!

God wil in Jezus Christus maaltijd met ons houden!

Dat wij dat mogen verstaan:

en het geschiedde toen Hij met hen aanlag, dat Hij het brood nam, de zegen uitsprak, het brak...Zijn lijden en sterven toont hier Jezus de Christus...en hun toereikte.

O glorie van Pasen, God zij geloofd, hun ogen werden geopend en zij herkenden Hem.

Hij werd gebroken, verbroken, voor ons, ons **ik**, Zijn kruis wijst de weg naar de toekomst; Zijn lijden en sterven geeft overwinning in welke omstandigheid dan ook!

Geloven alleen!

En met Pinksteren zagen zij hoe de graankorrel gevallen in de aarde vrucht geeft!

En nog is dat **teken** te zien! Meer, *te beleven*.

Dan is het toch - **juist op deze dag**- pasen 2010: Hij leeft, Hij leeft, ik weet dat Mijn Verlosser leeft.

Kunt u dáárover zwijgen? Zij niet!

en zij stonden op en keerden terzelfder tijd terug naar Jeruzalem en hoor het getuigenis:

de Here is waarlijk opgewekt!

Van blinde ziend, van dove horend, van gedesillusioniseerd, vol hoop - ja, **wedergeboren tot een LEVENDE hoop!**

Amen.